

El Ple de l'Ajuntament

Corresponent al proppassat
dimarts, dia 5 dels corrents

Es dona possessió del càrrec de regidor al nostre amic Ramon Calm Clota, esmenant així l'injust acord pres per l'Ajuntament en el dia de la seva constitució.

Al donar-se compte de la sentència, en virtut de la qual es donava possessió del càrrec de regidor al senyor Ramon Calm, el conseller-regidor de Cultura, senyor Casademont, prengué la paraula i en nom de la majoria féu un breu parlament, dient, en resum, que la majoria, el dia de la constitució de l'Ajuntament havia anat a la reunió de constitució, sense posseir un criteri que els semblés poder raonar sobre la incompatibilitat del Sr. Calm, però que després de la intervenció del Sr. Garganta havien cregut servir bé la justícia i el seu partit, votant en contra de l'esmentat senyor Calm, i així ho feren, però que la seva actitud no obeïa pas a cap maniobra política, ni personal. Es planyé que l'Audiència Territorial de Catalunya no els hagués donat la raó i que ells, tot i no haver explicat el seu criteri, havien emprat solament la raó de la força dels vots i ho havien fet *amb plena consciència*. Demanà la paraula el senyor Ramon Aubert i adreçant-se a la majoria, els digué que s'alegrava que almenys avui haguessin exposat un criteri, el qual, encara que pobre, responia a la manera d'ésser de la majoria. Exposà que l'Esquerra, abans de presentar en candidatura al seu correligionari senyor Ramon Calm, s'havia assessorat amb persones de reconeguda competència i que per això l'Esquerra esperava que aquest recurs seria fallat en la forma justa en què ho ha fet l'Audiència de Catalunya.

El senyor Garganta demanà la paraula i en un discurs llarg, confús i molt sovint contradictori, feu constar que el seu criteri, en aquest assumpte, era inflexible, i que no obstant reconèixer competència i autoritat a les persones que havien emès la sentència, objecte d'aquest debat, ell continuava mantenint el seu punt de vista.

El senyor Calm, en breu, però contundent parlament, exposà com tant ell com el Partit al qual pertany, havien tingut una gran satisfacció, en poder constatar com l'Audiència territorial de Catalunya, regentada per eminents homes de Dret, especialitzats en la interpretació de les lleis, havien dictat una sentència, plenament d'acord amb el criteri que ell exposà raonadament el dia de la constitució d'aquest Ajuntament. Es lamentà que en l'esmentat dia no hagués tingut una allocució prou afortunada, per a convèncer

la majoria, la qual, segons havia manifestat el senyor Casademont, estava mancada de criteri (cosa que qualifica durament el Sr. Calm), servint-se del que exposà el senyor Garganta, i recolzant, d'aquesta manera, una actitud personal, que els ha menat a tots al ridícul. Dirigint-se al senyor Garganta, li digué que entenia una pèrdua de temps, l'entaular novament una polèmica sobre el caràcter que tenien els seus serveis professionals. Homes especialitzats en la interpretació de les lleis, consellers d'un Govern, en el qual hi ha una representació del Partit en què milita el senyor Garganta, els havia definit, com a tècnics i per tant de caràcter secundari o superior, i per consegüent, semblava lògic i prudent acceptar com a bo i just aquest criteri, i en conseqüència sobrerar una nova discussió sobre aquest extrem.

Recollint les darreres paraules del senyor Casademont, digué que li plavia haver sentit dir del representant de la majoria que l'actitud dels seus components no obeïa a cap repressàlia entre cap partit, ni persona, i que per tant esperava poder treballar en les qüestions referent a l'administració municipal, amb aquelles garanties de respecte i tolerància ideològica que són necessaris per a dur a terme una fiscalització que faci la tasca municipal eficaç.

El senyor Garganta intervingué novament. Amb un to de suficiència, com és en ell costum, s'estranya de la modèstia del Sr. Calm, qui donava, al seu entendre, massa autoritat al Sr. Conseller de Cultura de la Generalitat i als Magistrats de l'Audiència. Cremat per l'al·lusió del Sr. Calm, el qual, d'una manera fina i intel·ligent, el titllà d'intrús, en aquesta qüestió, s'entregué una bella estona, fent broma, comparant el Sant Pare amb en Gassol, dient que el primer el considerava, a vegades, infalible i que al segon no li considerava mai, i menys en aquest assumpte que ell tan havia estudiat. Per tant s'aferrava al seu criteri, per considerar-lo encertat.

Per considerar-ho com la quadratura del cercle, ço és com un impossible, el convèncer al senyor Garganta, el senyor Calm no volgué intervenir més en aquest debat, donant-lo per acabat la Presidència.

Tot seguit es proseguí l'estudi i aprovació dels restants punts de l'ordre del

dia, els quals foren aprovats, sense gaires intervencions dels senyors regidors.

A l'hora dels precís i preguntes, el company Aubert, en nom de l'Esquerra, pregà que constés en acta la més enèrgica protesta, contra la conducta dels senyors regidors de la majoria per haver assistit amb caràcter semi-oficial, a la processó del Corpus.

Certament és lamentable que per una manca d'entesa entre les forces republicanes, que lluiten per ideals afins, havem de veure el govern de la nostra ciutat a mans tan desafectes a les institucions republicanes democràtiques i tan negligides o burlades les lleis fonamentals del règim republicà que propugnen l'alliberació espiritual de tots.

El senyor Garganta demanà reiteradament la paraula i dels molts precís que féu cal subratllar el que es refereix al proveïment de la plaça d'arquitecte municipal.

En escoltar el prec del senyor Garganta, ens vingué a la memòria jornades municipals anteriors, en què l'esmentat senyor no havia pas defensat un criteri igual.

Es veu que hi ha individus la inflexibilitat de criteri dels quals està supeditada a les conveniències personals o de partit.

ESPORTS

El passat diumenge, dia 10, l'Olot F. C. va desplaçar el seu primer equip a St. Hipòlit de Voltregà per a celebrar un partit amistós en el camp d'aquest.

Segons les referències que es tenien de l'equip de Sant Hipòlit, feia tèmper un resultat molt catastròfic per part dels nostres, ja que les victòries aconseguïdes per dit equip en camps contraris i equips de la valua del Manlleu i Ripoll, no feien creure altra cosa.

Sortosament van fallar els pronòstics que s'havien fet, en quant al resultat, ja que l'equip nostre, després d'un partit molt interessant i mogut, va aconseguir la victòria per 3 gols a 2. Per tant cal felicitar-nos de tan ressonant victòria i a l'ensem també als jugadors, que sense distinció compliren el seu comès.

En el camp local, van jugar la Penya Joventut i l'Atletic Club Ampurdanès, de Figueres. El partit en si no va tenir res de particular: sols pot destacar-se l'actuació del terçet defensiu dels locals. El resultat fou d'un empat a 2 gols.

Per a diumenge vinent es prepara un encontre entre els primers equips de l'Olot F. C. i F. J. C. a benefici del material de l'Olot. Promet ésser molt disputat.

Pel dia 24, s'anuncia la vinguda del Centre d'Esports de Ripoll.